

Slovíčko pro sbor

Odešel tedy s nimi a vrátil se dolů do Nazareta; a byl jim poddán. Ježíš pak prospíval moudrostí, vzrůstem i milostí před Bohem i před lidmi. (Lukáš 2,51-52)

Končí doba prázdnin a dovolených a my se pomalu vracíme do všedního pracovního rytmu – domů, do školních lavic, na svá pracoviště. Načerpali jsme snad mnoho zážitků a inspirací. A možná se nám úplně nechce se zas „zakousnout“ do povinností.

Z evangelií známe Ježíšovo učení a činy, příběh jeho utrpení a vzkříšení, něco málo z dětství. A zapomínáme, že za těmi nejdříve třemi roky veřejného působení je třicet let jeho života v skrytosti v Nazaretě. To mu také dalo jméno – Nazaretský. Ano, mohli bychom říci, že to byl banální život, který se pohyboval mezi rodinou, tesařskou dílnou, synagogou, sousedy. Ale nebyl to čas ztracený pro Ježíše ani pro nás. Něco v něm pomalu a nenápadně jako zrnko rostlo, co pak dostalo jasný tvar při křtu v Jordáně a otevřelo čas jeho činů, slov a obětí. Čas, ve kterém se k nám Bůh přiblížil. Čas naší spásy. Kéž i pro nás je nastávající všední období časem růstu – nejen toho do výšky úspěchů, ale také do hloubky moudrosti a milosti před Bohem i lidmi.

Srdečně Vás zdraví a Boží požehnání vyprošuje váš nový farář Pavel Freitinger

Co se v denním tisku nedočteme

Bratři, přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoliv je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu. (ep.Filipským, 4,8)

Co se od července událo

- ❖ 16. až 21.7. tábor mladších dětí na Nivce
- ❖ 22. až 27.7. rodinná dovolená v Malé Morávce
- ❖ 10.8. stěhování faráře Pavla Freitingera a jeho rodiny z Vanovic
- ❖ 22.8. předání sboru novému faráři
- ❖ 24. až 26.8. festival UNITED
- ❖ 10.9. připomínka 500 let reformace v Ratiboři.

Pohřby

- ❖ 10.8. Miroslava Davidová rozená Dušková z Dolního města (pohřeb vykonal br.far. Pavel Čmelík).
- ❖ 5.9. Stanislava Valchářová z Ústí.

Co se připravuje:

- * 22. až 24. 9. potáborový víkend účastníků tábora menších dětí ve sborovém domě
- * 1.10. křest Lady Babicové
- * 8.10. instalace faráře Pavla Freitingera
- * 22.10. odpoledne pro starší a nemocné členy sboru.

Z jednání staršovstva 21.9.

Proběhl rozhovor s br. farářem Freitingerem, při kterém se hovořilo m.j. o prioritách jeho práce ve sboru a konstatovalo, že br. farář se musí nejprve se sborem důkladně seznámit. * Schválilo sbírku na křesťanskou službu 3.9. * Schválilo příspěvek na pohoštění při výročí reformace v Ratiboři. * Přijalo informaci od Sedláčků z Vrbičky, že vzhledem ke vzdálenosti jejich současného bydliště od Vsetína přecházejí do sboru Církve bratrské v Hodoníně. * Přijalo informaci o tom, že ve věci úpravy farní zahrady se čeká na vyjádření památkářů. * Rozhodlo o vyřazení 4 opotřebovaných položek z inventáře. * Rozhodlo o převodu pevné telefonní linky pod internetového poskytovatele.

Tábor pro děti od 6 do 11 let na téma pryč z Egypta

Tábor proběhl na chatě Nivka v Semetíně ve dnech 16. až 21.7. Začátek byl na naší farní zahradě, kde vzplál oheň a ozval se silný hlas: ZUJ SI OPÁNKY, NEBOŤ MÍSTO, NA KTERÉM STOJÍŠ, JE SVATÉ.

Hlas potom posílal děti za jejich vedoucími, tak vznikly 4 skupiny, které mezi sebou na táboře soupeřily.

Ve 14.15 hod jsme vyrazili pěšky do Semetína, kde už pro ně připravoval jídlo náš dvorní kuchař Marek Fojtů, letos s pomocnicí Kateřinou Surou (a Prokúpkem).

Hlavní hry připravovali: Michal Martinák, Radka Bělíčková, Martin Mikulík, Jarek Kotrla.

Na táboře se děti postupně dovídaly příběhy ze života Mojžíše a Izraelského lidu, který odešel z Egypta do zaslíbené země. Na tyto příběhy navazovala velká táborová hra – tak třeba děti stavěly pyramidu, na kterou si musely nakoupit suroviny, získávaly kousky červeného krepáku, který obarvil vodu, utíkaly před komáry, ošetřovaly zraněného, chytali mouchy, musely obětovat něco cenného, sbíraly manu, přecházely přes moře, putovaly a cestou si musely uvařit jídlo na ohni.

Závěrečná hra spojila všechny skupinky dohromady a měly zbořit hradby a dobýt město v zaslíbené zemi. To se dětem podařilo, pohané byli vyhnáni a městská věž lehla popelem.

Počasí jsme měli celý týden ukázkové a tak jsme si užili i vodní zábavu na louce – hry s vodními bombami, vystřelování balónků naplněných vodou i bitvu se stříkačkami. Během tábora mohly děti plnit různé bobříky: odvaha, zdatnost, mlčení, uzly, zručnost, biblické znalosti.

Děti měly možnost prověřit svoji zručnost při tvoření, se kterým

nám ochotně pomohla Miluška Mikulencáková – nabatikovaly si trička, vyráběly postavičku Izraelce – tkaly jí šaty, vyráběly pyramidu.

Jako biblický program jsme probírali příběhy podle knihy Exodus 2; 6; 12 a mluvili jsme o tom, že Pán Bůh nás chce přivést k sobě do ZASLÍBENÉ ZEMĚ a že jen ti, kteří v něj uvěří a přijmou oběť Krista, budou zachráněni, tak jako Izraelci, kteří uvěřili a potřeli veřejně svých dveří krví.

Naše táborová hymna byla na nápěv písně Vstaň a pojd':

1. /:Vstaň a pojd' v onen kraj,
vstaň a pojd' v onen kraj, vstaň
a pojd' v onen kraj, kam jdu já.:/
2. Hledat jdeme Boží zem,
Rozlučme se s Egyptem,
my tu svatou boží zem naleznem.
Každý může s námi jít,
stačí jenom víru mít.
Že cestou dál vede nás
Pán Bůh sám

3. Kamarád mi ruku dá,
když už sil mi ubývá,
kamarád mě podpírá, pomáhá.
A tak jdeme spolu dál,
Pouští, lesem, spleť skal.
Hledáme zem, kterou nám
slíbil Pán

4. /:Vstaň a pojd' v onen kraj,
vstaň a pojd' v onen kraj, vstaň
a pojd' v onen kraj, kam jdu já.:/

Měli jsme 4 družinky: Modrou – KAMELKY – vedla Kamila Kuželová, zelenou – SEDMILÍSTEK – vedla Isabela Plánková, oranžovou – ŠUŠNĚ – vedla Kateřina Polčáková, červenou – MIGRANTY – vedla Míša Kováčová. Každá skupinka si vymýšlela název, pokřik a také si vyráběla svůj štít.

To byl náš tábor 2017. Zažili jsme všechno, co k takovému táboru patří. U táboráku jsme s nejstaršími dětmi, které už s námi příště na malý tábor nepojedou, zavzpo-

mínali na předešlé roky a nasmáli se, když děti vzpomínaly, třeba jak se vždycky bály při bobříku odvahy nebo jak se jim strašně stýskalo, když byly poprvé na táboře.

Byl to krásný týden a za to, že se všechno podařilo, patří velký dík všem vedoucím a také pomocníkům – Magdě Kotrlové, Jirkovi Surému, Ivanu Vodákovi, Luce Šimkové, Míše Staňkové a kamarádům, kteří přijeli na velkou bitvu.

A víme, že za námi stál náš Pán, který nám náš společný čas požehnal.

Zdeňka Polášková (hl. vedoucí)

Rodinná dovolená

Letos se tradiční rodinná dovolená uskutečnila v Jeseníkách v Malé Morávce. Zúčastnili se evangelíci ze Vsetína, Růždky, Hošťálkové, ale i z jiných sborů ČCE, také křesťané z jiných církví a koutů ČR. Společenství bylo pestré a byla možnost se seznámit s novými lidmi. V odpoledních hodinách byl čas na společné nebo rodinné výlety a odpočinek. Dopolední program měli na starosti manželé Hasmandovi z AC Valašské Meziříčí, kteří mluvili o manželství. Večerním programem posloužil bratr Michal Krchňák z KS Liberec, který mluvil o evangelizaci, Boží vůli a o 5-ti jazycích lásky. S bratrem Michalem byla možnost zajet každé dopoledne a odpoledne do bližších měst a zažít, jak oslovuje lidi na ulici a baví se s nimi o Bohu a víře. Překvapující byla otevřenost a zájem těch lidí,

s kterými se vedly rozhovory. Během týdenní dovolené bylo osloveno 50 lidí. Jak dopolední programy o manželství, tak i večerní programy byly pro mě povzbuzením, načerpáním a vnesly do mého života nové impulsy a pohledy.

Pavel Kotrla

Naši na Ukrajině

Náš sbor byl vyzván k návštěvě letního kempu pro ukrajinské rodiny, které byly zasaženy válkou a musely opustit východní hranici. Tento tábor je pořádán už třetím rokem, jeho hlavním organizátorem je bývalý farář z Cumberlandu Robet Gamble. K cestě na východ se přihlásili tři mladí dobrovolníci a oba partnerské sbory jejich cestu podpořily. Jejich účast a všechny aktivity měly velmi pozitivní ohlas. I pro ně samotné měla návštěva Oděsy velký význam. Zde je jejich zpráva:

Dne 16.7. jsme vyrazili do ukrajinské Oděsy, kde jsme se měli zúčastnit tábora Peace Camp pořádaného organizací This Child Here pro rodiny, které musely odejít z válečného území. Ihned po příjezdu jsme se seznámili s Robertem Gamblem, Allou Sorokou a dalšími organizátory tábora a později také s 12 rodinami, které se tábora účastnily. Prožili jsme zde úžasné chvíle, při kterých jsme s dětmi žonglovali, chodili po laně, hráli hry. Také jsme uspořádali mezinárodní večer, při kterém jsme ve zkratce představili naši zem a naučili účastníky pís-

ničky, které zpíváme v mládeži. Po deseti dnech jsme se vraceli ohromeni otevřeností, přátelským přijetím a také silou rodin, které prožily válku, opustily své domovy a začínaly úplně od začátku.

Dan Voda, Anet Hrbáčková, Martin Knebl (níže s Robertem Gamblem, hl. organizátorem tábora).

UNITED

Od čtvrtka 24.8. do soboty 26.8. probíhal ve Vsetíně již sedmý ročník křesťanského festivalu, jehož název znamená „Společně“, protože je pro lidi ze všech církví. Hlavní program byl na Dolním náměstí a v Domě kultury (zejména vystoupení křesťanských kapel a duchovní slovo), semináře a tvořivé dílny byly ve školách, sokolovně a v našem kostele, tanečníci vystupovali před Domem kultury, kde také probíhaly rozhovory s hosty a kde bylo i sportoviště. V kině se promítaly

filmy se závažnou tematikou. Mezi účastníky převažovala mládež, ubytovaná převážně ve školách, ale byly tu i celé rodiny. Menší děti se těšily na taneční a výtvarné dílny a na kurz sebeobranu, bohužel ho letos nemohl vést Kolja Martinák, který děti zaujal loni. Organizátoři sdělili, že se na festivalu potkalo kol. 4500 lidí, z toho na 700 sloužilo a účinkovalo. Jako obvykle byla k dispozici skupina duchovních poradců a skupina modlitebníků. Hlavní program a některé rozhovory přenášela přímo televize Noe.

JD

Oslavy 500. výročí reformace aneb s úctou hledět ke starému a s nadějí k novému

V neděli 10. září se v Ratiboři konalo celocírkevní slavnostní shromáždění k 500. výročí reformace. Ratibořský kostel zářil po celkové rekonstrukci, a vyzdoben kyticemi pestrobarevných gladiol byl pro toto setkání důstojným prostředím.

Ranní bohoslužby, při nichž kázal synodní senior Daniel Ženatý, byly živě přenášeny Českým rozhlasem. Bratr Ženatý vybízí k radosti ze svobody občanské i svobody osobní, kterou získáváme v Kristu. Bohoslužby vedla místní farářka Jarmila Wiera Jelinek a na varhany doprovázel celocírkevní kantor Ladislav Moravetz.

Odpolední program v kostele moderovali faráři Pavel Pokorný ze Střešovic a Hana Ducho, t.č. na mateřské dovolené. Strašnická mládež

vystoupila se svěží scénkou Xanti-pa reformace, představující Kateřinu z Bory, původně jeptišku a následně Lutherovu charismatickou manželku, s níž měl velmi hluboký vztah. S přednáškou o víře Martina Luthera vystoupil Ondřej Macek, farář v Nosislavi. Ve stručnosti připomněl Lutherův důraz, a to spase-ní pouhou milostí „Sola Gratia“, lidé si sami nepomůžou, jen Bůh se může smilovat. Luther ale nebyl apoštolem laciné milosti, ale spíše odvahy, konat ve svobodě odvážná rozhodnutí. Bible se stala kritériem jeho teologie, a když si člověk myslí, že se Písmu dostatečně vyučil, musí znovu začít. Modlitba by měla předcházet všem našim čin-nostem, přesto se obracel proti zá-sluznickému modlení i proti me-chanickému.

Na přípravě této slavnostní události se aktivně podílel místní sbor i mnozí další občané Ratiboře, a to nejen vytvořením technického záze-mí a bohatým pohoštěním, ale ak-tivní účastí na programu. Svým mo-hutným zpěvem překvapili rati-bořští Kosáci, kteří zazpívali oblí-benou polskou píseň Karolinka. Po nich vystoupily pod taktovkou Wie-ry Jelinek Zvonky dobré zprávy. Radostný zvuk zvonků byl pohlaze-ním po duši a byl náležitě odměněn bouřlivým potleskem. Potěšilo i vy-stoupení místního pěveckého sboru pod vedením Růženky Hříbkové. Ratibořský rodák, emeritní senior Miroslav Frydrych promluvil o lu-terství v Ratiboři, jehož dokladem je i oltář s pozlaceným nápisem „S-amému Bohu sláva, čest“, což je Lutherova píseň v překladu J. Třa-

novského. Vzpomínal na vysluhování Večeře Páně, po bohoslužbách, v kleče před oltářem, s hostiemi, které se ve sboru připravovaly pomocí speciální pánve. Zmínil i datum, kdy se v Ratiboři poprvé konala slavnost reformace před dvěma sty lety.

Neděle byla nad očekávání suchá a teplá, proto bylo pohoštění podáváno na sborové zahradě, kde bylo dostatek míst k sezení, k rozhovorům, prostor pro děti i cimbálovka k poslechu. V rámci programu byl v zahradě zástupci církve, kraje, obce i zahraničních hostů symbolicky zasazen stromek, v duchu Lutherova citátu: „Kdybych věděl, že zítra bude konec světa, ještě dnes bych šel a zasadil jabloň.“ jb

V přednášce o Lutherovi mne inspiroval jeho vztah k Bibli. Byť se mu dostala do rukou poprvé až v jeho dvaceti letech byl v Bibli jako doma a Písmo se stalo kritériem jeho myšlení a víry: cokoli četl od otců a učitelů církve poměřoval Bibli. Bibli přečetl prý každý rok dvakrát se zdůvodněním: „Kdyby byla velkým stromem a všechna její slova byla větvičkami, přeci bych zaklepal na každou z nich a rád bych chtěl vědět, co v nich je, a vždycky bych dolů sklepal ještě pár jablek nebo hruštiček.“ df

Knihovnička - Pavel Hošek: A bohové se vracejí

Knížka docenta Evangelické teologické fakulty (který m.j. pravidel-

ně hovoří na seminářích festivalu UNITED ve Vsetíně) mapuje proměny náboženství v současné (postmoderní) době. Rozebírá ústup náboženství a jeho současný návrat v různých podobách a v poslední kapitole přináší podněty pro církevní práci a způsob komunikace s nevěřícími. Píše m.j.: Církve často odpovídají na otázky, které si už dnes nikdo neklade. Aby křesťané věděli, jak mají tlumočit obsah Ježíšova učení, tedy např. co v myšlení současníků odpovídá Ježíšovým slovům a podobenstvím, musí se opravdu hluboko ponořit do souřadnic současného myšlení, jinak své zvěstování odsoudí k nesrozumitelnosti. I současné „postmoderní“ myšlení, jako to v dějinách Evropy bývalo často, má určitý základ v křesťanské zvěsti a někdy rozvíjí myšlenky, na které tradiční církve pozapomněly. O současné době pak autor hovoří jako o době „postracionalistické“, která objevuje imaginaci, intuici, emoce, spirituální zkušenost a také tělesnou stránku člověka. Také jako o době „postideologické“, která nemá pochopení pro víru jako soubor dogmat či obecných tvrzení, ale je mu bližší chápat víru jako způsob života, tedy např. jako orientaci na Ježíše a jeho lidský příběh. Také jako o době „postindividualistické“, kdy je pro člověka zásadní začlenění do přátelské skupiny, a kdy vyhledává – i v církvi - společenství a ne instituci. A jako době „postoptimistické“, ve které hledá oporu před obavami z budoucnosti:

Věřící člověk mu pak může nabídnout spočinoutí v důvěře, že navzdory všemu zdání je tento svět a jeho budoucnost v dobrých rukou. (Knihu vydalo nakl. Mlýn v r. 2012.)

JD

Z křesťanského tisku

Staříčkový bratr účetní používal v našem sboru pro své výpočty obyčejnou tužku a nějaký papír, třeba sáček od rohlíků. Kupoval si i sešit. Měl vždy dokonalý přehled, všechno sedělo. Občas mne poprosil, abych na psacím stroji natukal nějaký příkaz do banky. Na konci roku vystříhl z krabice od bot dva obdélníky, prošil motouzkem a účetní rok tím způsobem uložil. – Dnes nám účetnictví zpracovávají tři sestry. Používáme k tomu tři počítače a placený program. Vzniknou tři šanony, pár pořadačů, vytiskne se spousta papírů, vyplní tabulky off i online. Pokladní deník z papírnictví, kniha závazků. Všechno sedí. Máme přehled. – Jen mi není jasné, kterými cestami se ten pokrok ubírá.

(Glosa „Věříte na pokrok?“ Michala Kitty v Čs. Bratru 7-8/2017)

Okénko do sboru

Osmkrát koncem srpna se náš kostel zaplnil mladými lidmi téměř do posledního místa. Nebylo to ale při bohoslužbách na přivítání faráře, ale při seminářích na festivalu United. Mikulaš Kroupa, zakladatel projektu „Post bellum“, hovořil o lidech, kteří v minulosti trpěli pro svou víru, senátor Zdeněk Papoušek hovořil na téma „Křesťan v politice“, předseda adventistů Vítek Vurst hovořil o tom, že i přes bolestnou minulost může být křesťan šťastný a Tomáš Suss o tom, jak se vyrovnat se selháním.

Humor za kostelem

Finský evangelický biskup přijede do Bavorska a otáže se svého hostitele, zdali je ve městě sauna. Ten zdvořile odpoví: „Ano, bratře, jedna tu je. Je ovšem, ehm, smíšená.“ „To nevadí, já těch pár katolíků na tu chvíli snesu.“

Katechetka se ptá dětí v nedělní škole: „Proč musíme být v kostele potíchu?“ Jedna dívka odpoví: „Protože tam někteří spí.“

Adresa sboru:
Palackého 156, Vsetín
tel. 571 411 722

www.hornisbor.cz
vsetin-horni@evangnet.cz

V kanceláři většinou najdete ve všední dny od 9 do 12 hodin naši účetní Evu Duškovou. V ostatních dnech potřebné věci vyřizujte po telefonu: 732 116 894 (br. far. Freitinger)

Redakční rada: Jana Buzková, Jaroslav Kotrla, Marek Fojtů, Jan David
Sazba: Daniel Fojtů
tisk: Exodus * Neprodejně